

N:o 9.

Af herr **Boström, Filip**, *angående förhöjning i aflöningen för sysloman vid Nyköpings hospital.*

Uti nådig proposition till 1900 års Riksdag föreslog Kongl. Maj:t, att den med syslomanbefattningen vid Nyköpings hospital förenade aflöning måtte bestämmas att efter nuvarande innehafvarens afgang skola utgå med kontant 2,800 kronor, deraf två tredjedelar lön och en tredjedel tienstgöringspenningar, jemte boställsvåning, ved och lyse. Och meddelades i det yttrande till statsrådsprotokollet, som beledsagade den nådiga propositionen, bland annat, att det icke kunde förväntas, att för den nu bestämda aflöningen, 800 kronor, vid nuvarande syslomans afgang erhålla en för tjensten fullt duglig person, äfvensom att det vore betänkligt att åt en så svagt aflönad tjensteman anförtro en så stor uppörd som den, hvilken numera tillkomme sysloman vid detta hospital. Nuvarande sysloman A. Dahl, hvilken den 17 mars 1876 tills vidare förordnats till sysloman och med syslomanbefattningen förenade länsbokhållaretjensten i Södermanlands län, vore född den 11 september 1836 och hade i mars 1860 blifvit anställd såsom extra ordinarie landskontorist, till följd hvaraf han enligt gällande bestämmelser den 11 september 1901 vore berättigad till pension från allmänna indragningsstaten. Senast vid samma tid borde han äfven lemna sin syslomanbefattning, från hvilken han på grund af sjukdom, som vore att anse som obotlig, allt sedan början af september 1896 åtnjutit tjenstledighet. Åtgärder måste derfor vidtagas för syslomanbefattningens besättande med annan person; och

då befattningen, med den utveckling hospitalet nu vunnit, toge en persons hela tid i anspråk och till följd deraf icke kunde eller borde förenas med annan tjänst, måste den nye sysslomannen beredas en häremot svarande ersättning.

Rörande omfattningen af sysslomannens göromål och storleken af den aflöning, som på grund deraf borde honom tillkomma, meddelades vidare, att å Nyköpings hospital för närvarande funnes 140 sjukplatser, eller dubbelt så många som när sysslomansbefattningen senast tillsattes. Derest en föreslagen utvidgning af hospitalet komme till stånd, skulle Nyköpings hospital inom den närmaste framtiden kunna bereda vård åt 173 patienter och således kunna likställas med Göteborgs hospital, som hade 175 sjukplatser; och då sysslomannen vid sistnämnda hospital åtnjöte 2,800 kronors aflöning jemte boställsvåning och ved, borde samma aflöningsförmåner äfven tillkomma sysslomannen vid Nyköpings hospital och dessutom fri elektrisk belysning, enär dylikt lyse funnes å hospitalet infördt.

Statsutskottet anförde i ärendet, att utskottet, som ansåge, att vid bestämmandet af aflöningsförmånerna för hospitalsysslomän patienternas vid hospitalet antal icke borde vara ensamt afgörande, så mycket mindre kunnat finna en så betydlig löneförhöjning, som af Kongl. Maj:t blifvit föreslagen för sysslomannen vid Nyköpings hospital, vara af behofvet påkallad, som antalet derstädes intagna patienter i allt fall understege patientantalet å samtliga de hospital inom riket, hvilkas sysslomän åtnjöte 2,800 kronors aflöning. Deremot hade utskottet ansett sig böra förorda, att en förhöjning af sysslomannens aflöning till 1,800 kronor måtte af Riksdagen beviljas. Emot förslaget, att rätt till lyse skulle nämnda befattningshafvare tillkomma, hade utskottet icke något att erinra. Och gjorde utskottet i enlighet härmed hemställan till Riksdagen.

Vid frågans behandling i kamrarne yrkades af talare i såväl Första som Andra Kammaren bifall till Kongl. Maj:ts proposition, dervid framhölls, bland annat, att genom förestående förändring af hospitalets kök plats komme att beredas för ytterligare 4 patienter utöfver hvad Kongl. Maj:t antagit, eller 277, hvilket vore två mera än vid hospitalet i Göteborg; att tjänsten, för så vidt den eljest skulle skötas på ett tillfredsställande sätt, hädanefter komme att helt och hållet upptaga sin man, och derfor icke kunde få förenas med annan befattning; samt att det vore synnerligen viktigt, att den ifrågavarande tjänstemannen, som omhänderhade en betydlig uppbörd för det allmännas räkning och på hvars sätt att sköta tjänsten kostnaderna vid hospitalet vore i väsentlig mån beroende, försåges

med en aflöning, som tillförsäkrade honom en fullt tillräcklig bergning, hvarigenom också ensamt kunde påräknas att dertill kunna erhålla och bibehålla fullt duglig och lämplig person.

Till följd af kamrarnes olika beslut blef saken föremål för gemensam omröstning, hvilken utföll med 176 röster för Kongl. Maj:ts proposition och 177 röster för utskottets hemställan, hvilken alltså segrade med en rösts majoritet.

Den i ofvanberörda yttrande till statsrådsprotokollet omförmälda utvidgningen af Nyköpings hospital, hvarigenom detsamma skulle tillökas med 33 platser, blef deremot af Riksdagen bifallen, och är nu under utförande. Likaså är framställning gjord om tillstånd till sådan förändrad inredning af gamla hospitalsbyggnaden, hvarigenom, på sätt ofvan förmäles, skulle vinnas ytterligare 4 platser.

På grund af dessa förhållanden och då det, såsom ofvan framhållits, måste vara af framstående vikt, att aflöningen för ifrågavarande tjänst med hänsyn till det uppbördsmanansvar, som är dermed förenadt, och den betydelse, densammans omsorgsfulla och insigtsfulla skötsel eljest har för det allmänna, icke bestämmes så låg, att dertill icke kan påräknas att få fullt duglig och kompetent innehafvare, hvilket icke synes vara fallet med den nu fastställda aflöningen, som med icke mindre än 1,000 kronor understiger hvad för dylik tjänsteman vid jemförligt hospital förut bestämts, har jag icke tvekat att å nyo draga denna fråga under Riksdagens pröfning, samt tillåter mig därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att den med sysslomansbefattningen vid Nyköpings hospital förenade aflöning skall efter den nuvarande innehafvarens afgang utgå med kontant 2,800 kronor, deraf två tredjedelar lön och en tredjedel tjänstgöringspenningar, jemte bostadsvåning, ved och lyse.

Stockholm den 23 januari 1901.

F. A. Boström.